

nogle Udtalelser, som det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) fremsatte under Finanslovens første Behandling, og som angik et bestemt Forhold, hvor Generaldirektør Ambt havde klippet en Paategning af en Tegning, hans Søn havde lavet for Reklame-Bureauet, og han spurgte mig nu, hvorvidt det forholdt sig rigtigt, om Generaldirektør Ambt havde baaert sig saaledes ad eller ikke. Jeg skal derom sige, at det er oplyst, at det for saa vidt er rigtigt nok, at Generaldirektør Ambt har afklippet en Paategning af en Tegning, som hans Søn havde approberet for Reklame-Bureauet. Den unge Ambt var ansat ved Reklame-Bureauet under Trafikdirektøren, men arbejdede i øvrigt under Professor Wencks Vejledning og Tilsyn. Nu var der øvet Kritik mod en af disse Tegninger, og Direktøren for Reklame-Bureauet præsenterer Tegningen for Generaldirektør Ambt, som saa i Overilelse klipper Paategningen af og kaster den i Papirkurven. Generaldirektør Ambt erkender selv, at det skete i Overilelse, og naar han gjorde det, var det, fordi han ikke havde været tilstrækkelig opmærksom paa, at hans Søns Virksomhed som Tegner for Reklame-Bureauet kunde give Anledning til Kritik og Misforstaaelse. Det vilde han ikke have, og derfor klippede han rask Sønnens Paategning af. Det er altsaa for saa vidt rigtigt nok, hvad der er fremdraget af det ærede Medlem. Det er noget rask handlet af Generaldirektøren; det kan jo ikke nægtes; men naar det tillige blev antydet i det ærede Medlem fra Helsingørs Foredrag under Finanslovens første Behandling, at den unge Ambt maaske havde gjort sig uberettiget Fordel, er det oplyst, at dette absolut ikke er Tilfældet. Ligeledes har Reklame-Bureauet fremsat en Erklæring om, at det ikke har lidt Tab ved, at Generaldirektør Ambt kasserede denne Tegning, idet den senere er bleven antaget. Mere skal jeg ikke sige om denne Sag. Det rigtige i det ærede Medlems Fremstilling er altsaa dette, at denne Afklippingshistorie har fundet Sted, og at Generaldirektør Ambt har handlet i Overilelse, men mere kan der vel heller neppe siges om denne Sag.

Formanden: Da dette Spørgsmaal var draget frem af det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (Stauning), vilde jeg selvfølgelig ikke forhindre Ministeren i at svare, men jeg henstiller, at man dermed lader dette Spørgsmaal være udenfor Debat.

Wenzel Neergaard: Da det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard) er bleven nødsaget til at forlade dette Møde, vil jeg paa hans Vegne gøre en kort Bemærkning i Anledning af den Stilling, den højtærede Minister indtog til det af det ærede Medlem fremdragne Spørgsmaal om den formentlige Nødvendighed af, at Ministeren accepterede det Tilbud, som forelaa fra et dansk Firma paa Bygning af Rangerlokomotiver. Den højtærede Minister mente, at selv om det i Øjeblikket var vanskeligt for den højtærede Minister at modtage dette Tilbud, vilde Forholdene forhaabentlig snart bedre sig saaledes, at dansk Industri kunde udføre den Virksomhed, som man fra Statsbanerne i saa Henseende havde Behov for. Denne sidste Del af Ministerens Udtalelser, der refererede til, at Ministeren mente fra Finanslovens tredje Behandling, indtil Tillægsbevillingsloven forelaa, at kunne føre yderligere Forhandlinger med Finansudvalget om denne Sag, takker jeg den højtærede Minister for. Men der var i den Sag, som det ærede Medlem fra Slagelse havde fremdraget, et Spørgsmaal, som Ministeren, forekommer det mig, ikke tilstrækkelig havde bemærket. Det var de Forhold, under hvilke dette Licitationstilbud forelaa, nemlig at paa en eller anden Maade var det danske Firmas Tilbud blevet offentlig bekendt, inden de udenlandske Firmaers Tilbud fremkom. Deri ligger Pointen. Spørgsmaalet er, om man skal betragte de Tilbud, som i Øjeblikket foreligge fra udenlandske Firmaer, som virkelige, reelle Konkurrencetilbud eller som Tilbud, der foreligge paa Grund af, at det danske Firmas Tilbud, som Følge af særlige, jeg tør vel sige uheldige Omstændigheder, er blevet offentlig bekendt, inden de øvrige Firmaer have indgivet Tilbud. Hvis jeg har Ret i, at dette sidste er Tilfældet, forekommer det mig, at der er endnu mere Grund end ellers til nøjere at overveje Statens Stilling til denne Sag.

Rasmus Hansen: Angaaende det Ændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille under Nr. 3 paa Udvalgets Liste, udtalte den højtærede Minister, at naar det viste sig, at Langaa Station ved den sidst afholdte Folketælling havde et saadant Folketal, som i Loven er fastsat for, at en Station kan rykke op fra den ene Lønningssklasse til den nærmest højere, vil den ogsaa rykke op. Men, føjede Ministeren til, saadanne Oplysninger forelaa ikke endnu, idet Statistisk Bureau endnu ikke var fær-